

Dr hab. inż. Wojciech Weiner
Profesor Uniwersytetu Przyrodniczego w Bydgoszczy

Dr hab. inż. Wojciech Weiner urodził się 20 marca 1940 roku w Kielcach, gdzie podczas wojny znalazł się wraz z babcią i mamą. Obu Jego dziadków Niemcy zamordowali w pierwszych dniach wojny, a ojciec – zawodowy oficer, znalazł się w niewoli rosyjskiej. Ojca zobaczył pierwszy raz w wieku 8 lat, gdy ten wrócił z wojennej tułaczki. Jeszcze długie lata tzw. „pochodzenie” kładło się cieniem na życiu całej rodziny Profesora, traktowanej jako obywatele drugiej kategorii we własnym kraju.



Od 1945 roku zamieszkał i uczył się do matury w Bydgoszczy. W tym czasie pracował również dorywczo, jako robotnik, a każdą wolną chwilę poświęcał lotnictwu będąc czynnym modelarzem i szybownikiem.

Studiował w Poznaniu, gdzie na Wydziale Mechanicznym Politechniki Poznańskiej w 1964 roku uzyskał dyplom mgr inż. mechanika. W tym samym roku zawarł związek małżeński i podjął pracę w „Zastalu” w Zielonej Górze, jako konstruktor. Następnie odpracował stypendium w Wagonowni PKP w Toruniu, gdzie prowadził sprawy postępu technicznego.

W latach 1966 – 73 był st. asystentem w Zakładzie Podstaw Konstrukcji Maszyn Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Bydgoszczy, gdzie poza dydaktyką (podstawy konstrukcji maszyn, geometria wykreślna, wytrzymałość materiałów, mechanika techniczna) brał udział w pracach na rzecz przemysłu. Jedną z nich – wieloletnia, innowacyjna praca, realizowana wspólnie z Instytutem Chemii Przemysłowej w Warszawie na rzecz „Metalchemu” w Toruniu, dotycząca nowatorskiej metody obliczania i produkcji zbiorników oraz rur z żywic zbrojonych, była inspiracją jego pracy doktorskiej. Zastosowaniem tworzyw sztucznych na wysokowytrzymałe elementy maszyn i urządzeń Profesor zajmuje się do dzisiaj, szczególnie w odniesieniu do urządzeń spożywczych i transportowych.

W wyniku współpracy z Fabryką Akcesoriów Meblowych w Chełmnie, w 1973 roku Profesorowi zaproponowano objęcie kierownictwa i zmodernizowanie Zakładu Wzorcowania i Badania na rzecz tworzącego się Kombinat Okuć i Akcesoriów Meblowych. Trzyletnia praca w tym Zakładzie zaowocowała licznymi patentami i wdrożeniami, przynoszącymi znaczne efekty ekonomiczne i tytuł „mistrza techniki”.

W 1975 roku Profesor Weiner powołany został na stanowisko dyrektora Ośrodka Badawczo-Rozwojowego (OBR) Maszyn i Urządzeń Przetwórstwa Zbożowo – Paszowego „Spomasz” w Bydgoszczy. Rok później na Politechnice Poznańskiej obronił pracę doktorską, której temat dotyczył wpływu promieniowania podczerwonego na właściwości wytrzymałościowe żywicy epoksydowej zbrojonej włóknem szklanym. W trakcie swojej 13-letniej pracy w OBR pod Jego kierownictwem opracowano i wdrożono kilkadziesiąt unikalnych urządzeń dla piekarnictwa, przemysłu paszowego i utylizacyjnego oraz dla przechowywania. W tym czasie Profesor zrealizował oryginalny pomysł na przenośnik zbierakowo – zgrzeblowy z ciągnem tworzywowym. Było to pierwsze na świecie urządzenie tego typu o unikalnych właściwościach. Szeroki program badań tej konstrukcji zaowocował

wał udanym wdrożeniem i dalszymi pracami nad habilitacją na temat teorii przenoszenia produktów sypkich i ziarnistych. Praca w przemyśle, na zapleczu naukowym, nie przerwała współpracy z uczelniami. Profesor Weiner stale prowadził zajęcia dydaktyczne, prace dyplomowe, organizował staże doktoranckie, praktyki studenckie i obozy naukowe na rzecz WSI (później ATR) w Bydgoszczy oraz Politechnik w Poznaniu i Lublinie. Okres ten to także aktywny i czynny udział w działalności stowarzyszeniowej, m.in.: NOT, SIMP, Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej czy Bydgoskiego Towarzystwa Naukowego. W tym czasie Profesor uzyskał również tytuł „Rzeczoznawcy Dyplomowanego SIMP” i specjalizacje zawodowe I i II stopnia w zakresie „Zastosowania tworzyw sztucznych w budowie maszyn spożywczych”.



Pracowicie...

W 1985 roku Profesor Weiner został powołany na stanowisko docenta i kierownika Zakładu (później Katedry) Aparatury Przemysłu Chemicznego i Spożywczego ATR na Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej. W latach 1990–96, przez dwie kadencje, był dziekanem tego Wydziału. Kierowana przez niego Katedra ukierunkowała swoje prace naukowe na metody aglomeracji produktów sypkich i nowe urządzenia do ich realizacji (granulatory, przesiewacze, rozdrabniacze) oraz na przedsięwzięcia obróbkę nasion (skaryfikatory, klasyfikatory, urządzenia do otoczkowania itp.). Powodzone prace badawcze skutkowały wyposażeniem czolowych zakładów nasiennych w Polsce w prototypowe urządzenia zaprojektowane i wykonane w Katedrze, głównie w oparciu o granty KBN i realizację projektów celowych.

W roku 2000 Profesor Weiner habilitował się w Instytucie Budownictwa Mechanizacji i Elektryfikacji Rolnictwa w Warszawie i tym samym został profesorem UTP. Opracowanie kolejnych nowych urządzeń zaowocowało licznymi patentami, często nagradzanymi na światowych wystawach wynalazców (Bruksela, Genewa, Paryż, Norymberga, Warszawa i innych).



Wypoczynkowo z żoną

Prof. Weiner indywidualnie i wraz ze współpracownikami wielokrotnie otrzymywał szereg wyróżnień, nagród państwowych, resortowych i lokalnych, a także liczące się gratyfikacje finansowe. Ostatnio realizowane dwa duże, wieloletnie projekty dotyczyły problematyki przetwórstwa rybnego i były realizowane wspólnie z Morskim Instytutem Rybackim w Gdyni.

Prof. Weiner jest autorem i współautorem ok. 150 publikacji recenzowanych (w tym książkowych i obcojęzycznych), kilkudziesięciu doniesień, komunikatów i posterów prezentowanych na konferencjach naukowych, w których uczestniczył. Przez wiele lat był organizatorem i członkiem komitetów naukowych. Brał, m.in.: udział w pracach Komitetu Badań Naukowych, Zespołu ds. Maszyn Spożywczych KTR PAN, był też recenzentem kilkunastu prac doktorskich i habilitacyjnych.

Własne osiągnięcia twórcze spowodowały bliższe zainteresowanie się Profesora tematem ochrony własności intelektualnej, metodami pracy twórczej oraz sylwetkami polskich twórców techniki. Profesor Weiner wdrożył do dydaktyki zagadnienia inwentyki i stał się jej gorącym propagatorem, to nie tylko na macierzystej Uczelni. Jego wykłady z tego przedmiotu cieszą się dużym zainteresowaniem studentów, gdyż dają im narzędzia teoretyczne przydatne do funkcjonowania w gospodarce opartej na innowacjach.

Liczył, że na emeryturze, na którą przeszedł formalnie w 2013 roku przeczyta zaległe lektury, poświęci więcej czasu rodzinie i częściej będzie przebywał na łonie przyrody. Tymczasem dalej pracuje naukowo, konstruuje nowe urządzenia, zgłasza patenty, publikuje, a nade wszystko służy swoim bogatym doświadczeniem i inwencją twórczą młodszemu kolegom. Podkreśla często pozytywną rolę szczęśliwego małżeństwa i licznej rodziny oraz zdrowego trybu życia. Jest znany z niepoprawnej życzliwości dla otoczenia i pogody ducha, często na przekór wszelkim niedogodnościom związanym z wiekiem i nieuniknionymi dolegliwościami. Obecnie jest profesorem Wyższej Szkoły Gospodarki w Bydgoszczy.

mgr inż. Małgorzata Bąk

Zakład Technologii Żywności

Wydział Technologii i Inżynierii Chemicznej

Uniwersytet Technologiczno-Przyrodniczy w Bydgoszczy

NOMINACJE DO TYTUŁU NAUKOWEGO PROFESORA, Z RĄK PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ:

dr hab. inż. Jerzy BALEJKO

Zakład Inżynierii Procesowej i Maszynoznawstwa
Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie

dr hab. inż. Rafał BARAŃSKI

Instytut Biologii Roślin i Biotechnologii
Uniwersytet Rolniczy im. Hugona Kołłątaja w Krakowie

dr hab. inż. Adam CIEŚLAK

Katedra Żywnienia Zwierząt i Gospodarki Paszowej
Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu

dr hab. Henryka DĄBROWSKA

Zakład Chemii Żywności i Środowiska
Morski Instytut Rybacki - Państwowy Instytut Badawczy
w Gdyni

dr hab. inż. Wojciech MUELLER

Instytut Inżynierii Biosystemów
Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu

dr hab. inż. Dariusz ROPEK

Katedra Ochrony Środowiska Rolniczego
Uniwersytet Rolniczy im. Hugona Kołłątaja w Krakowie

dr hab. inż. Andrzej ZACHWIEJA

Zakład Hodowli Bydła i Produkcji Mleka
Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu

dr hab. inż. Bogusław MICHAŁEC

Katedra Inżynierii Wodnej i Geotechniki
Uniwersytet Rolniczy im. Hugona Kołłątaja w Krakowie

dr hab. Elżbieta PŁASKOWSKA

Katedra Ochrony Roślin
Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu

STOPIEŃ DOKTORA HABILITOWANEGO OTRZYMAŁY:

dr inż. Michał SYPUŁA

Nadany stopień: dr hab. inż., 18 lutego 2014

Temat pracy naukowej:

Uszkodzenia mechaniczne bulw ziemniaka

Katedra Maszyn Rolniczych i Leśnych

Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie

dr inż. Adam EKIELSKI

Nadany stopień: dr hab. inż., 18 marca 2014

Temat pracy naukowej:

Wykorzystanie analizy obrazu do oceny wybranych parametrów opisujących struktury porowate na przykładzie ekstrudatów zbożowych

Katedra Organizacji i Inżynierii Produkcji

Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie

dr inż. Bogdan DRÓŹDŹ

Nadany stopień: dr hab. inż., 3 czerwca 2014

Temat pracy naukowej:

Wybrane aspekty oceny gospodarki energetycznej zakładów przetwórstwa rolno-spożywczego

Katedra Organizacji i Inżynierii Produkcji

Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie

STOPIEŃ DOKTORA OTRZYMAŁY:

mgr inż. Marek SZELAĞ

Nadany stopień: dr inż., 29 października 2014

Temat pracy naukowej:

Wpływ parametrów technicznych układu roboczego kutra na jakość farszu mięsnego

Katedra Inżynierii i Aparatury Przemysłu Spożywczego

Uniwersytet Rolniczy w Krakowie